

ת"פ 38940-04-23 (קריות) - מדינת ישראל נ' אסחאבומר שייחוב

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 38940-04-23 מדינת ישראל נ' שייחוב

לפני כבוד השופטת סימי פלג קימלוב

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם אסחאבומר שייחוב

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו לאחר שחזר מכפירה בעבירות של איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין (**להלן: "חוק העונשין"**) ועבירה של תקיפה סתם כלפי בן זוג - (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום זה היו הנאשם והגברת יולוז שייחוב (**להלן: "המתלוננת"**) והנאשם נשואים זו לזה ולהם שני ילדים בגילים שש וארבע (**להלן: "הילדים"**).

בתאריך 7.10.22 עלו המתלוננת והנאשם והילדים ארצה מרוסיה והתגוררו בדרך עכו 231 בקריית מוצקין (**להלן: "הבית"**).

בתאריך 8.4.23 בשעה 17:00 או בסמוך לכך עת שהתה המתלוננת ביחד עם הילדים בגן משחקים, התקשרה מהטלפון הנייד ברשותה לנאשם ובמהלך שיחתם נתגלע וויכוח בין השניים במהלכו הטיחו השניים קללות הדדיות האחד כנגד השני. במעמד זה, איים עליה הנאשם באומרו לה: **"את עכשיו חוזרת הביתה ואנחנו נדבר או שאת מתה או שאת מסכימה עם מה שאני אומר"**.

מיד ובסמוך שלח הנאשם הודעות טקסט והודעות קוליות מהטלפון הנייד שברשותו לטלפון הנייד של המתלוננת בהן דרש ממנה שתחזור לבית תוך שהוא מאיים עליה בפגיעה כמפורט להלן: **"...תבואי הביתה ואשים אותך במוט כבש(ביטוי ברוסית שמשמעותו כפיית ציות) ואגיד**

עמוד 1

לך את זה...תחכי מה אני אעשה איתך...אני אעשה את זה יותר גרוע...את תחכי מה אני אעשה לך...אני אבעט בך...את רק תפלי בעין...אל תכריחי אותי לצאת אחריך...".

בעקבות חששה מן הנאשם התקשרה המתלוננת למוקד 100 של משטרת ישראל.

בתאריך 5.4.23 בשעות הערב בבית, קיבלה המתלוננת הודעה לטלפון הסלולארי שבחזקתה. בנסיבות אלה דרש הנאשם מהמתלוננת שתאמר לו מי שלח לה את ההודעה. משהשיבה לו המתלוננת כי ההודעה התקבלה מאמה ושאלה אותו מדוע הוא מביע חוסר אמון בה, חרה אפו של הנאשם על המתלוננת והלה ביקש ממנה שתלווה אותו לחדר השינה בבית. משהגיעו השניים לחדר, החל הנאשם לצעוק על המתלוננת תוך שהוא נוזף בה על האופן בו היא השיבה לו מיד וכן תקף אותה באופן שהיכה אותה פעמיים בכתפה באמצעות ידיו.

בסוף חודש מרץ 2023 במועד מדויק שאינו בידיעת המאשימה, בשעות הצהריים, בבית בעקבות וויכוח שנתגלע בין הנאשם למתלוננת, ניסה הנאשם לתקוף את המתלוננת באופן שהשליך לעברה מספרים אשר היו על השולחן בסלון בקרבת ילדי בני הזוג, עשויים מתכת לעבר המתלוננת אך לא פגע בה.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד מדויק שאינו בידיעת המאשימה בסלון הבית במהלך וויכוח שנתגלע בין הנאשם למתלוננת, תקף הנאשם את המתלוננת באופן שתפס בשערות ראשה ומשכה לעבר שם תקף שוב את המתלוננת באופן שתפס את ידיה באמצעות ידיו, סובב אותן מאחורי גבה, רכן החדר, מעל גופה עם גופו והיכה אותה במכת אגרוף בכתפה.

3. לאחר הודאת הנאשם ולאחר שחזר מכפירה, לבקשת ההגנה הופנה הנאשם לקבלת תסקיר של שירות המבחן. המאשימה הצהירה כי עמדתה בתיק זה למאסר בפועל וכי המלצות התסקיר אינן מחייבות אותה.

תסקירי שירות המבחן

4. ביום 11.1.24 הוגש תסקיר ראשון של שירות המבחן. בתסקיר סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, כבן 31 נשוי ואב לשני ילדים קטינים. טרם מעצרו עסק בבניית במוט מערכות הגברה וסאונד באופן מזדמן. הנאשם עלה לארץ עם משפחתו בחודש אוקטובר 2022 ממדינת דגסטן. עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות מלמד כי לנאשם אין הרשעות קודמות. על פי התסקיר הנאשם החל לעשות שימוש בסמים בגיל 28 ובמשך שנתיים. המתלוננת שיתפה מערכת יחסים תקינה וחיובית בתחילה ובהמשך תיארה קונפליקטים על רקע קושי בן זוגה בנפרדות אך שללה שימוש באלימות מילולית ופיסית. כמו כן ציינה כי איננה חוששת מפניו וציינה כי רצונה להמשיך את חייהם המשותפים ולקשם את הקשר ביניהם ואף הוסיפה כי מעוניינת להשתלב בטיפול

זוגי. שירות המבחן מציין כי בשלב זה בטרם השתלב הנאשם בטיפול במצבי משבר וחוסר אונים קיים סיכון באופן התנהלותו בסיטואציה זו. שירות המבחן מוצא לנכון לציין כי להערכתו ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מטלטל שיש בו כדי למנוע מעורבות בעתיד וכי המחירים אותם משלם הנאשם בגין מעשיו והריחוק הגאוגרפי מבני משפחתו מהווה עבורו גורם מרתיע. לפיכך, המליץ שירות המבחן על דחיית הדין בחודשיים.

5. ביום 15.2.24 הוגש תסקיר נוסף של שירות המבחן. בתסקיר זה שירות המבחן מציין כי בתקופת הדחייה הנאשם ערך אבחון במרכז לטיפול ומניעת אלימות במשפחה. מהמידע עולה כי בני המשפחה מוכרים לשירותי הרווחה. הנאשם שיתף שנקט באלימות כלפי בת זוגו והביע חרטה על מעשיו ושיתף כי חווה צער ובושה על האירועים שהתרחשו. מדבריו עלה כי הביע רצון ומוטיבציה גבוהה להשתלב בהליך טיפולי לצורך קבלת כלים לניהול נכון של קונפליקטים. מהתסקיר עולה כי אין כי אין מענה לדוברי רוסית בטירת הכרמל ולפיכך הטיפול בתחום האלימות נערך בחיפה. שירות המבחן ערך בדיקה ויצר קשר עם המרכז לאלימות במשפחה בעיר באר שבע ועלה בשיחה שהנאשם יוכל להשתלב בטיפול המיועד לדוברי הרוסית והמיומן ינתן על ידי שירותי הרווחה בקרית מוצקין. לצורך כך ביקש שירות המבחן דחייה וגיבוש עמדתו של שירות המבחן.

6. ביום 5.3.24 הוגש תסקיר נוסף של שירות המבחן. בתסקיר זה ציין שירות המבחן כי בתקופת הדחייה התקבל אישור השמה מטעם אגף הרווחה והשירותים החברתיים עבור שילובו של הנאשם בתחום האלימות במשפחה במרכז למניעת אלימות בבאר שבע על ידי עובדת סוציאלית דוברת השפה הרוסית. לאור זאת המליץ שירות המבחן על דחיית הדין בארבעה חודשים.

7. ביום 27.6.24 הוגש תסקיר נוסף של שירות המבחן. בתסקיר זה ציין שירות המבחן שבתקופת הדחייה החל מיום 25.1.24 שולב הנאשם בטיפול פרטני ביחידה למניעת אלימות במשפחה בעיר באר שבע. הפגישות נערכו מידי שבוע במשך שעה על ידי עובדת סוציאלית דוברת השפה הרוסית. הנאשם כך צויין, הקפיד להגיע לכלל המפגשים באופן רציף. לאורך ההליך הטיפולי החל לרכוש כלים לתקשורת הולמת ומכבדת מול בת זוגו. הנאשם הביע רצון ומוטיבציה לערוך שינוי בחייו ולשקם את תאו המשפחתי. המתלוננת בשיחה עם שירות המבחן ציינה כי ניכר שינוי משמעותי בתגובותיו של הנאשם. שירות המבחן מוצא לנכון לציין את קשיי העלייה שחווה הנאשם בהגעתם ארצה וחוסר הבקיות באשר לגבולות החוק בשונה מארץ מוצאו. שירות המבחן בכלול השיקולים וסקלול הגורמים הרלוונטיים המליץ על הטלת צו מבחן מעקבי במסגרתו הנאשם ימשיך את הטיפול הפרטני במרכז במסגרת "יובלים" בחיפה הנותן מענה גם לדוברי השפה הרוסית, זאת לצד עונש של מאסר על תנאי ושירות המבחן נמנע מהמלצה על הטלת צו של"צ בשל הקושי בחייו של הנאשם וכן קשיי השפה עמם הוא מתמודד.

8. ביום 11.7.24 הוגש תסקיר נוסף של שירות המבחן בו התבקש להבהיר את המלצתו לצו מבחן מעקבי וכן התבקש להבהיר את רמת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. בתסקיר הבהיר שירות המבחן כי לאורך חייו הנאשם יצר יציבות במסגרות השונות בחייו ומדובר במעורבות ראשונה

בפלילים. שירות המבחן ציין כי הוא סבור כי קיימים גורמי סיכון על רקע מעשיו. ענישה טיפולית, כך להתרשמות שירות המבחן מתאימה במקרה זה. שירות המבחן מציין כי המליץ על צו מבחן מעקבי כיוון שבשל היות הנאשם דובר השפה הרוסית לא ניתן להפנותו לטיפול קבוצתי או למסגרת אחרת וכן להערכתו אין צורך בטיפול אינטנסיבי לאור הערכת הסיכון והעובדה כי יציאה לעבודה משמעותית. כמו כן מציין שירות המבחן שיש מקום לבדיקת הטיפול במרכז "יובלים" למענה טיפולי בשפה הרוסית ובמסגרת צו המבחן יערוך הנאשם פגישות עם קצינת המבחן אחת לחודש.

ראיות לעונש

9. במסגרת הראיות לעונש ביקשה המתלוננת לומר את דבריה. המתלוננת ביקשה כי הנאשם יחזור לביתה ואמרה: **"אני מאד מתגעגעת, הוא חסר לי מאד קשה לי ואני מתגעגעת אליו"**. עוד הוסיפה המתלוננת: **"אני רוצה אותו הביתה התעייפתי בלעדיו קשה לי מאד. אני סלחתי לו על הכל. לשאלת בית המשפט: אמרת לשירות המבחן שיש שיפור ביחסים ושאת רואה זאת מהמפגשים שנתנו לכם לעשות ביחד, ואני אומרת שכעת אנחנו יותר מבינים טוב יותר. לשאלת בית המשפט הנאשם ביקש ממני סליחה. יש לנו ילדים משותפים, שני ילדים בגיל הגדול בן 7 והילדה בת 5"**.

טיעוני הצדדים לעונש

10. ב"כ המאשימה הגיש טיעונים לעונש בכתב - ת/1 וציין כי אין לנאשם הרשעות קודמות. בטיעוניו ציין ב"כ המאשימה את נסיבות ביצוע העבירות וטען כי הנאשם פגע בערכים חברתיים באופן משמעותי. כמו כן ציין ב"כ המאשימה כי מדובר באירוע מתמשך של אלימות פיסית כלפי המתלוננת וכי מקום הפגיעה הוא באזור רגיש וקיים פוטנציאל נזק. המאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל ועד ל - 24 חודשי מאסר בפועל וכן ענישה נלווית. באשר לעונשו של הנאשם עתרה המאשימה לעונש של 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס כספי והתחייבות כספית.

11. ב"כ הנאשם טענה כי מדובר בנאשם שהודה בהזדמנות הראשונה בכתב אישום שתוקן באופן משמעותי ולקח אחריות מלאה על מעשיו מתחילת הדרך. כמו כן טענה ב"כ הנאשם שהנאשם שהה מאחורי סורג וברח תקופה של חודשיים וחצי בפעם הראשונה בחייו. ב"כ הנאשם טענה שהוגשו תסקירים חיוביים על ידי שירות המבחן אשר סקר את הנסיבות שברקע ביצוע העבירות. במכלול הנסיבות ביקשה ב"כ הנאשם שלא להחמיר עם הנאשם ולאמץ את המלצות שירות המבחן.

12. הנאשם בדברו אמר שהבין את הטעויות שלו והוא מתחרט על מעשיו. הנאשם הוסיף את הדברים הבאים: **"על התקופה הארוכה הזו הבנתי דברים רבים, מה שיכול לשנות את החיים שלנו לכיוון יותר טוב. מאד התגעגתי לאשתי וילדי. אני רוצה לעבוד, לחזור למשפחה לעבוד ולפרנס המשפחה. לעשות את כל מה שבעל חייב לעשות"**.

דין והכרעה

13. תיקון 113 לחוק העונשין קובע, כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם. בשלב הראשון יש מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם.

14. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. במעשיו המתוארים בכתב האישום המתוקן פגע הנאשם בזכותה היסודית והטבעית של המתלוננת לכבוד, לשלמות גופה ובעיקר לשלוות נפשה ולביטחונה ללא מורא או פחד. זכות זו נרמסה על ידי הנאשם.

15. כתב האישום המתוקן, בו הודה והורשע הנאשם מתאר מעשים הכוללים אלימות ואיומים. אני סבורה כי מדובר באירוע אחד הגם שמתקיים הפרש זמנים בין מקרה ומקרה. לפיכך, לפי מבחן "הקשר הדוק" (ראה ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)) יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד, כאשר בגזירת העונש בתוך המתחם יש לתת משקל גם לעובדה כי במהלך האירועים בוצעו מספר מעשי עבירה שונים. לצד האמור, יש ליתן את הדעת לכך שכל מעשה או עבירה יזכו להתייחסות ראויה במסגרת גזירת העונש. אפנה לעניין זה לעפ"ג (מחוזי באר שבע) 39844-08-13 מדינת ישראל נ' פאיז אבו רקייק, (26.12.2013).

16. הנאשם פגע בערכים חברתיים מוגנים של שמירה על ביטחונה האישי של המתלוננת, שלמות גופה וזכותה לחיות חיים שלווים ושקטים ללא מורא או פחד מהנאשם. הדברים אלה נכונים ביתר שאת כאשר מדובר בעבירות אלימות בחיק המשפחה.

בעניין זה יפים דברי של כבוד השופט ג'ובראן ברע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל
:(20.8.2009)

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העברין עצמו והן של עבריינים בכוח" (ראו גם: ע"פ 6366/11 יופירב נ' מדינת ישראל (10.9.2012)).

17. נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על השפלה, פגיעה פיסית ואלימות פיסית ומילולית כלפי המתלוננת. הנאשם פעם אחר פעם פגע במתלוננת, בריבוי מעשי תקיפה ואיומים לפגוע בחייה אם לא תציית לו. כל אלה מלמדים על מסכת אלימות כלפי המתלוננת. מדובר בנסיבות המהוות פגיעה משמעותית בערכים חברתיים מוגנים, חרף העובדה שמדובר בעבירות אלימות של תקיפה סתם.

18. אשר לעבירות האיומים, ככל שמדובר בעבירה יחידה, מתחם העונש המקובל בפסיקה נע בין מאסר מותנה לבין שנת מאסר בפועל. ראו רע"פ 96/16 טמוזרטי נ' מדינת ישראל (6.1.16); ע"פ (מחוזי חיפה) 42146-02-15 יעקב בכר נ' מדינת ישראל (06.05.2015) (במקרה זה בוטלה ההרשעה); ת"פ (שלום חיפה) 7990-10-16 מדינת ישראל נ' סער מור (07.05.17); ת"פ (שלום אשקלון) 36801-03-15 מדינת ישראל נ' פלוני (27.04.15); ת"פ (שלום רחובות) 1068-08-14 מדינת ישראל נ' יוסף כהן (03.12.2014); ת"פ (שלום אילת) 47527-11-12 מדינת ישראל נ' פלוני (01.04.2014); ת"פ (שלום רמלה) 34966-02-13 מדינת ישראל נ' שמעון מהרט (25.03.2014); ת"פ (שלום פ"ת) 10504-03-13 מדינת ישראל נ' א' צ' (04.11.2013). בענייננו אין מדובר בעבירה אחת בודדת.

19. למותר לציין, כי גם העונשים שנגזרים על הנאשמים בכל מקרה, מושפעים במידה רבה ממאפייני האישיים ונסיבותיו הייחודיות של כל נאשם, ובכלל זה ידועה השפעתם על העונש של פרמטרים כגון קיומו או היעדרו של עבר פלילי, הליכי שיקום, קבלת אחריות והכאה על חטא, ועוד.

20. מדיניות הענישה שעבירות אלימות ואיומים מעלה כי בעבירות דומות קיים מנעד רחב של ענישה מעונש של מאסר שניתן במקרים מתאימים לשאת בדרך של עבודות שירות ועד למקרים מסוימים לבין עונש של מאסר בפועל לתקופה לא מבוטלת. אפנה למספר דוגמאות:

רע"פ 3469/15 **קוטוב נ' מדינת ישראל** (21.5.15) דחה בית המשפט העליון בקשה לרשות ערעור של המבקש, שהורשע בגין עבירות אלימות כלפי אשתו והיזק בזדון. במקרה זה דובר בשני מקרי אלימות, כאשר במקרה הראשון המבקש סטר בפניה של המתלוננת וגרם לה לשטף דם ליד עינה ולחתך בשפה, ובמקרה הנוסף הצליף עם חגורה בישבנה של המתלוננת. בית המשפט קמא קבע שני מתחמים זהים בגין כל אירוע אלימות וחפף אותם. **המתחם שנקבע הוא בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, ועונשו של המשיב נגזר ל- 10 חודשי מאסר בפועל.** בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש וכך גם נדחתה בקשת רשות ערעור.

רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.16). במקרה זה המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, "משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה". **בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה ל- 14 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל.**

ת"פ 31062-04-15 **מדינת ישראל נ' מרדאו** (7.7.15). המשיב הורשע בעבירה של תקיפה סתם

ואיומים. המשיב תקף את בת זוגו בכך שדחף אותה, הפיל אותה ארצה ולאחר מכן איים עליה וכל זאת כשהיא בהריון. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל- 10 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בע"ש. בנוסף הפעיל בית המשפט קמא עונש של מאסר על תנאי בן 6 חודשים באופן חופף לעונש בגין תיק זה. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר בעונשו של הנאשם, באופן שקבע כי יש להפעיל את מאסר על תנאי חלקו במצטבר וחלקו בחופף, כך שבסופו של יום נגזר על המשיב לרצות עונש של 9 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (חי) 33615-05-13 ג' נ' מדינת ישראל (23.7.13). המערער תקף את המתלוננת, בת זוגו, בכך שחנק אותה, הפעילה ארצה וחבט בישבנה ואף איים עליה שיהרגה, במידה ותפנה למשטרה. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר בפועל, גזר על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר על תנאי בר הפעלה של 12 חודשים באופן מצטבר, כך שבפועל על המערער נגזר לרצות עונש של 25 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המערער.

ת.פ. 16195-02-15 מדינת ישראל נ' עמאש (28.4.15). במקרה זה הורשע הנאשם בתקיפת אשתו באמצעות מקל וגרימת חבלות של ממש. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר.

ת"פ 18972-07-13 מדינת ישראל נ' ליברכט (4.2.14), הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעבירה של איומים כלפי בת זוגו לשעבר. לנאשם היה עבר פלילי שאינו מכביד, והוא נידון ל- 7 חודשי מאסר ומחצה, בפועל.

21. בנסיבות העניין אני סבורה כי מתחם הענישה בתיק זה נע בין עונש של 8 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון לבין עונש של 18 חודשי מאסר בפועל ברף העליון בנוסף לענישה נלווית.

22. בהתאם לסעיף 40ד' לחוק העונשין, רשאי בית המשפט לחרוג לקולה ממתחם הענישה שקבע, אם מצא כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". בעניין זה נקבע כי "על קיומו של פוטנציאל זה, ניתן ללמוד, בין היתר, מעברו של הנאשם; משיתוף הפעולה שלו עם רשויות החוק ועם שירות המבחן; ומקיומה של תמיכה והתגייסות משפחתית לצידו של הנאשם." (רע"פ 7683/13 דוד פרלמן נ' מדינת ישראל (23.2.14)).

23. בעניינינו אני סבורה כי בשים לב להליך הטיפולי שהנאשם מצוי בו יש סיכוי של ממש שישתקם. סיכויי שיקום אלו מהווים הצדקה לסטייה ממתחם הענישה שקבעתי. מדובר בהליך שיקומי שכבר

החל והנאשם מצוי כאמור בעיצומו ועוד נכונה לו כברת דרך טיפולית. על רקע תמונה המצב החיובית כפי שתוארה על ידי גורמי הטיפול נראה כי קיימים סיכויי שיקום משמעותיים המצדיקים הקלה בעונשו של הנאשם ואף סטייה לקולה ממתחם הענישה. שירות המבחן מתאר את הרקע לביצוע העבירות והעובדה כי הנאשם חווה קשיי קליטה בארץ עם עלייתו, הן קושי תרבותי והן קשיי שפה והסתגלות. יצוין כבר כעת כי אין בכך כדי למזער את מעשיו של הנאשם ואולם, הדבר הצריך שילוב בטיפול ושיקום על מנת לשנות דפוסי התנהגות. הנאשם הביע מוטיבציה לשינוי ולמידה ולמרות קושי בשילובו בשל קשיי שפה וזמינות קבוצות לדוברי שפה רוסית, בסופו של יום הנאשם שולב בטיפול.

24. אין להקל ראש במעשיו של הנאשם והפגיעה בערכים חברתיים מוגנים ואולם במקרה זה סבורה שיש לקבל המלצת שירות המבחן ולהעדיף ענישה שיקומית על פני ענישה של מאסר ולו בעבודות שירות. סבורני כי יש לאפשר לנאשם להתמקד בטיפול ולהשקיע בו את מירב המאמצים על מנת שיצליח לצד הצורך הדחוף לאפשר לו להתפרנס ולכך יש להוסיף את עמדתה של המתלוננת שרצונה בשיקומו של הנאשם וחזרתו לקן המשפחתי. לנאשם אין כל עבר פלילי ושהה במעצר של ממש תקופה לא קצרה. שירות המבחן מצוין כי ההליך המשפטי מהווה הרתעה מביצוע עבירות בעתיד.

25. בשים לב לאמור, אני מאמצת את המלצות שירות המבחן וגוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות, לרבות עבירת איומים ויורשע בה.

שירות המבחן ממליץ על צו מבחן מעקבי ואני סבורה שהטלת צו מבחן לתקופה של 12 חודשים כדי להלום את נסיבות תיק זה. הובהר לנאשם בשפה פשוטה וברורה ותורגמו דברי בית המשפט לנאשם בשפה הרוסית כי עליו לבצע את צו המבחן על פי הנחיות שירות המבחן ולשתף פעולה באופן מלא בהליך הטיפולי שכן אם לא יעשה כן, ניתן יהיה להפקיע את צו המבחן ולדון מחדש בתיק זה.

בנסיבות תיק זה אני נמנעת מהשתתף קנס כספי או פיצוי כספי.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

מזכירות בית המשפט תמציא לשירות המבחן.

ניתן היום, ב' אב תשפ"ד, 06 אוגוסט 2024, בנוכחות הצדדים.

